

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Una nova proposta
Puigdemont anuncia que el govern espanyol rebrà en breu una darrera proposta per pactar, però Rajoy ja la rebutja d'entrada.

10
anys

Tot a punt
Tot a punt al port de Barcelona per rebre l'aigua. El Congrés aprova el minitransvasament de l'Ebre amb l'abstenció d'ERC i CiU.

20
anys

Pugna al PSOE
Borrell considera irrenunciable tenir sota control la maquinària electoral del PSOE i exigeix que Ciscar, secretari d'organització, no li dirigeixi la campanya.

Full de ruta

Xevi Sala

Rivera li fa un favor, a la UGT

Aca la UGT es veu que encara no se'n saben avenir que a l'hora de renegar del carnet sindical que tenia a títol individual, l'Albert Rivera ho fes com a màxim representant d'un partit polític. Troben que va ser una barreja interessada i deshonest, pensada com sempre per obtenir-ne rèdit electoral. Val més que no s'hi posin pedres al fetge, en realitat el líder de Ciutadans els va fer un favor, desvinculant-se públicament dels que demà tornen a convocar els treballadors i les treballadores als carrers. Perquè resultava ben contradictori tenir entre els seus afiliats un col·laborador desacomplexat de les regressives reformes laborals del Partit Popular. Només cal fer una ullada a les crítiques aixecades per la proposta de reforma laboral pròpia presentada pel partit taronja, que, sota l'eslògan de combatre la temporalitat dels contractes, amaga una mesura tan perillosa com l'acomiadament per a l'amortització del lloc de treball.

Resultava ben contradictori tenir entre els seus afiliats sindicals un col·laborador desacomplexat de les regressives reformes laborals del Partit Popular

Són detalls que convé tenir presents quan demà ens manifestem per recordar l'obvietat que tenir un lloc de treball és un dret, no pas un privilegi. I per deixar clar que en aquesta espiral de regressió de drets de tota mena –des del dret d'expressió fins al dret a triar el nostre propi destí– no podem permetre que ens hi descomptin encara més conquestes laborals.

Als treballadors i treballadores no ens toca només suportar l'impacte sever de la crisi econòmica sinó també empènyer des de baix la reconstrucció nacional d'aquest país intervingut. Per això hem de combatre igualment les versions falsàries dels qui s'encarreguen d'exagerar el suposat perjudici econòmic infligit pel procés a Catalunya. Versions que no busquen res més que cargolar les plantilles. Ho ha advertit precisament un empresari, el president de la Pimec, Josep González: "Cal desmentir les tesis catastrofistes, la realitat pesa molt, l'economia marxa bé." Que la bonança, doncs, arribi també a la classe treballadora.

Tribuna

Núria Esponellà. Escriptora

Instants primaverals

Tot just fa una setmana i Sant Jordi ja queda lluny, sotmesos com estem a la voràgine de notícies diàries. Mentre alguns hem vist com s'enlairava la pila de llibres que voldríem llegir, d'altres han comprat o regalat exemplars que, a ben segur, no arribaran ni a obrir. Aquests dies també hem sentit la veu de dones editores, agents literàries o libretes cada cop més apoderades, que reconeixen que la lectura els ha canviat la vida, tant a àmbit personal com professional.

D'ALTRES DONES TENEN POC TEMPS per llegir, com la Rosi, que treballa en la indústria agroalimentària. La conec de fa temps i diu que no se n'acaba de sortir: és una dona de família empobrida, una de tantes treballadores que, des que es va acabar la crisi –oficialment parlant– té dificultats per poder mantenir l'economia familiar. Tot i això, s'ho pren amb tenacitat admirable. Em fa pensar en els cirerers que, passi el que passi, donen fruit abundant i, ben entrada la primavera, són un recordatori precís de la força de transformació que opera

en la naturalesa. La mateixa força que actua en les dones, sobretot les que no tenen temps de mirar-se el melic. I ara mateix les flors dels cirerers han deixat pas al fruit, un granet verd que haurà de madurar al sol de maig, igual que les ganes de viure i d'autoafirmar-se.

LA VIDA ÉS TOSSUDA: tot avança fent cas omís dels bloquejos polítics i emocionals; tenim ganes de bon temps i anhel de viure el present, sense traves. Però fa mal que tantes dones hagin de fer sobreesforços que no es veuen compensats socialment. Perquè malgrat els avenços, les desigualtats persisteixen. I el canvi de rols i de mentalitat s'està produint només en una part significativa de les generacions més joves. En el seu moment, Simone Weill o Polly Young-Eisendrath van parlar de la necessitat d'un despertar femení que adoptés nous patrons psicològics, que no volgués emular els rols masculins ni obeís a l'afany de control sinó a l'autoestima i l'experiència de ser. Rols que ens deslliurin de convertir-nos en víctimes del desig d'agradar o de relacions

de parella destructives que no es basen en el respecte mutu. I per damunt de tot, una equiparació de sous, perquè no se segueixi perpetuant la diferència salarial que afecta tantes dones.

AQUESTS DIES ESTIC LLEGINT a esgarrapades, quan la feina m'ho permet, *Tots els contes* de Víctor Català, d'un llençatge potentíssim. A *Diàleg prismàtic* hi diu: "la revolució femenina contra l'esclavatge, contra la supeditació, que anys ha furgava orbament, a tall de taup, pel subsòl de la consciència universal, acabava de pujar a flor". Va pujar a flor fa temps i ha anat fent el seu procés, malgrat les mancances de les polítiques igualitàries.

LA INJUSTÍCIA SEMPRE FA MAL, sobretot quan no és reconeguda com a tal. I ens dol també quan la pateixen dones i homes del nostre país, exiliats o empresonats de manera preventiva, que són exemple de fortaleza i d'integritat personal. Vivim temps complicats, però compartim la fecunditat tenaç dels cirerers que broten.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Màsters, negoci o formació?

■ L'actual polèmica dels màsters universitaris hauria de fer repensar el màster en educació que els docents han de passar per exercir de professors a secundària. Molts màsters nacionals consisteixen en tres coses, una matrícula molt cara, una credencial d'assistència i un treball final per aprovar-lo. En poques ocasions hi ha exàmens de coneixements profunds i tot sembla la dita de pagant sant Pere canta. Doncs cal preguntar-se si passa el mateix amb el màster d'educació, és a dir, si aquest també esdevé un negoci d'algunes universitats. Primer cal preguntar-se qui imparteix aquest màster? L'expliquen professors bregats en aules de secundària? O altres experts que poc coneixen els instituts i els adolescents? Sorprenentment qui més explica com ensenyar a secundària no són els seus professors sinó persones

externes a les seves aules. El segon que cal preguntar-se és què s'imparteix més en aquest màster? Si tècniques específiques de com impartir l'especialitat objecte del màster? O teories generals i allunyades de les especialitats de secundària? També, i sorprenentment, les teories generals hi predominen en detriment de tècniques específiques. Però el més important que cal preguntar-se és com s'avalua i aprova el màster? Amb exàmens i proves que demostrin l'aprenentatge adquirit? O amb treballs i escrits que mostren les síntesis entre pràctiques i teories? Doncs altre cop, i sorprenentment, es demanen més memòries que no pas exàmens de nivell. Ara que cadascú en tregui les seves conclusions.

DAVID RABADÀ I VIVES
Barcelona

Voler i no poder

■ Manco d'experiència laboral. Recentment he finalitzat els

meus estudis i ningú em contracta. Encara que no m'estranja, ja que hi ha prop del 88% de joves espanyols que tenen dificultats per trobar feina. Però, ¿com volen que en trobem, de feina, en aquesta societat on el principalment requerit per les empreses és experiència laboral? És un bucle: no tinc experiència, per tant, no em contracten ningú, però si no em contracten, no aconsegueixo experiència, per la qual cosa em trobo cada vegada en el mateix punt. És cert que és ariscat contractar gent jove i inexperta, però si aquestes persones tenen ganes d'aprendre, ¿no mereixen potser una oportunitat? Hauria de fomentar-se la inclusió dels joves en les plantilles de treballadors de diverses empreses, no només pel bé d'aquestes persones, sinó també pel de les mateixes entitats. Si volem que la societat avanci, hem d'apostar per la innovació i, què hi ha més nou que les idees i aportacions de la joventut?

MARTA AULADELL
Lloret de Mar (Selva)

Les cremes de la Cifuentes

■ L'afer de l'expresidenta de Madrid és força brut i no s'acaba de saber què hi ha de veritat i de venjança o de notícia inflada de tot plegat. Que aquesta senyora s'atribuís uns mèrits acadèmics que no té em sembla greu i inútil; ara, que hagi de dimitir per lladre se m'escapa de tota consideració. Hi ha quelcom que em crida l'atenció, que a aquestes altures surti a la llum pública un vídeo que s'havia d'haver destruït em sembla una mica anòmal. Si a més la difusió la fa un mitjà que és capaç d'inventar-se falsos comptes a Suïssa de polítics catalans... No val a dir que el delictes és menor i que ja ha prescrit. Si és cert em sembla un fet greu impropri d'un personatge públic.

PILAR PORCEL I OMAR
Sabadell (Vallès Occidental)